

— **Strašna nesreča** se je pripetila dne 22. aprila v Lukovici. Sin občežnanega krčmarja in veletičca g. Veverja, po domače Slaparja, gosp. Karol Vever je v apnenici storil grozno smrt. Trgali so ravno kuhano apnenico in pobirali iz nje apno. Sin Karol je z delavci delal na apnenici, kar se apnenica izpodsuje, ostali delavci so odleteli, sina Karola pa je zajelo in pogreznil se je v razbeljeno apno in prst. Vsi naporu rešiti ga bili so zaman. Bil je do glave zasut. Še le čez nekaj ur so ga izvlekli mrtvega, z zlomljeno nogo in vsega opečenega iz apnenice. Grozna smrt je vzbudila po vsej lukovski okolici in drugod veliko sočutje. Pokojni Karol je bil priljubljen človek in jako delaven za javni blagor.

— **Ustrelil se je** dne 23. aprila v Ljubljani v kopalšču pri „Slonu“ knjigovodja Ivan Listner, ki je služboval uže 18 let pri tukajšnji tvrdki Giontini. Nesrečnež se je kopal v kabini; ker ga nenavadno dolgo ni bilo iz kabine, je kopalščeni paznik odklenil isto in zagledal Listnerja ustreljenega v banji. V glavo si je zapodil nesrečnež kroglo, ki je obtičala v možganih. Bil je takoj mrtev. Star je bil 38 let in doma iz Marienbada na Češkem. Vzrok samomoru ni znan.

Umor in samomor na Dunaju.

Neki starec je umoril svojo soprogo, s katero je en čas delil veselje in trpljenje, katera je pa že več let hiral na duhu in telesu. Dolgo let jej je stregel, a sedaj se je pa bal, da on pred umrje in ona pride v blaznico v roke surovih postrežnic. Iz ljubezni je sklenil umoriti nesrečnico, da jo obvaruje daljših muk. Predno jo je ustrelil, jo je morda še poljubil.

Leopold Fuchs je že mnogo let na Dunaju prodajal moko. S svojo štiri leta staršo soprogo živel je 31 let v srečnem zakonu, imel ž njo jednega sina in jedno hčer. Sina sta dobro vzgojila. V 22. letu je že imel dobro službo v neki večji trgovini. Stariši so bili srečni, a neka bolezen je jima nakrat pobrala sina. Deset let sem je pa že mati bolehal. Mrtvoud jo je pohabil, mogla ni več iz sobe. Sedela je vedno v naslonjaču in mož jej je stregel.

Da bi mogel svoji ženi bolje streči, je pred dvema mesecema prodal prodajalnico. Začel je namreč tudi sam bolehati. Upanje je vedno bolj ginilo, da bi kdaj žena ozdravela. V glavi se je njemu pa rodila nesrečna misel, da ustrelji svojo ženo, potem pa sam sebe. Dolgo je že to premišljal, kajti svoje stanovanje je odpovedal, ne da bi bil drugo iskal.

Dne 20. aprila je poslal svojo deklo, katera pri njem služi že več let, v bližnjo gostilnico po kosilo. Ta čas je porabil, da je ustrelil ženo in sebe. Ko se je dekla povrnila, našla je stanovanje zaprto. Ko na trkanje ni nikdo odprl, je šla klicat hišnico. Poslali so po ključarja. Ko so odprli vrata, našli so oba ustreljena, mrtva.

Vse je bil on skrbno pripravil. Vse zaostanke računov je poplačal, svoje razmere popolnoma uredil in potrebna pisma spisal, ki so ležala na mizi.

Jedno pismo je bilo naslovljeno na policijsko komisijo, ki pride v sobo. V njem je opisal vzrok umora in samomora. Povedal je, da ni mogel pustiti svoje ljubljene žene, da bi prišla v bolnico surovim postrežnicam v roko.

V drugem pismu prosi bivšega gospodarja za odpuščanje za neprijetnosti, katere mu je napravil. V tretjem pismu se zahvaljuje hišnici za vso skrb. V pismu svoji hčeri Heleni omoženi Dorffer je pojasnil, da je vse dolgove poplačal, naročil je, kje se ima pokopati in pojasnil, zakaj je ustrelil njeno mater in sebe. V neki omari našli so redno napravljeno spričevalo dekli z datumom prejšnjega dne. Predno se je bil ustrelil, je bil brzojavil svoji hčeri, naj precej pride. Ta dogodek je vzbudil veliko senzacijo na Dunaju.

Hammerstein obsojen.

V Berolinu je bila nedavno obravnava proti bivšemu uredniku „Kreuzzeitunge“, jednemu glavnemu vodji nemške protestantske konservativne stranke Viljemu baronu Hammers'einu. Zatožen je bil ponarejanja listin, goljufije, poneverjenja. Hammerstein ima sedaj 58 let in je sin nekoga grajščaka ua Pomeranskem.

L. 1879. je že imel 170.000 mark dolgov. Dve leti pozneje je postal urednik „Kreuzzeitunge“ in lastniki lista so mu odtegovali od plače, da so plačevali dolgove njegove. Leta 1889. je sklenil na sleparski način si pridobiti premoženje. Sklenil je s posestnikom papirnice Flintschom pogodbo, na kateri je ponaredil podpise kuratorjev „Kreuzzeitunge“. Papir je poleg tega listu dražje zaračunal in tako osleparil list za 90.000 mark. L. 1891. je kupil neki poljedelski list in plačal s tem, da je iz blagajnice „Kreuzzeitunge“ poneveril 12.000 mark. Od generala Waldersee je uzal na posodo 100.000 mark, katerih seveda nikdar plačal ne bo. Listu je poneveril ves penzijski zaklad. Pa še več drugih goljufij je zakrivil, od katerih so pa nekatere že zastarele, druge pa niso prišle pred sodišče, ker se poškodovanci niso oglasili. Tako je poneveril zaklad konservativne stranke, ki je bil namenjen za agitacijo.

Posebno veliko denarja je zapravil Hammerstein z neko sprideno žensko Floro Gass. Pa tudi z drugimi malopridnimi ženskami je zapravljajal.

Oblastva so še le izvedela iz časopisov, kako je sleparil Hammerstein, ker so prizadete osebe molčale. Od začetka je Hammerstein skušal vse utajiti. Celo s tožbami je skušal nasprotnikom usta zamašiti. Ko je videl, da to ni mogče, je pobegnil na Grško in ondu živel pod drugim imenom. Sodišče ga je pa le dobilo in obsojilo ga v triletno ječo, 1500 mark globe in petletno zgubo časti.

— **Državni pravdnik v nevarnosti.** Te dni je bila na Dunaju obravnava proti več mladim fantom zaradi tatvine. Nej obravnavo se je odkrušil od stropa kos mavca in pal ravno za stol državnemu pravdniku. Če bi bil precej velik kos padel na državnega pravdnika, bil bi hudo poškodovan.

— **Umor župana.** V Louis le Saunieru na Francoskem je anarhist Colin na neki ljudski veselici umoril župana občine Nay iz političnega sovraštva.